

Samenvattend Essay: De Logische Structuur van Kennis, Bewijslast en Academische Grondslag binnen MW en NW

De reeks stellingen vormt een samenhangende module waarin de fundamenteën van kennis, de richting van bewijslast en de rol van academische grondslag systematisch worden geordend. Deze module is essentieel binnen de Neomoderne Wetenschap (NW), omdat zij de complementaire relatie tussen Moderne Wetenschap (MW) en NW scherp afbakent. Door de stellingen te analyseren binnen informele logica en de Natuurwet, ontstaat een helder beeld van drie domeinen: **formele logica**, **informele logica**, en **intuïtie**, elk met een eigen structuur, eigen fundamenteën en eigen maatschappelijke weerspiegeling.

1. Formele logica: meerdere fundamenteën en bewijslast bij de bron

De module begint met een bevestiging van de klassieke MW-structuur. Euclidische meetkunde, analytische meetkunde en rekenkunde steunen op postulaten en axioma's. Daarmee wordt MW gepositioneerd als een wetenschap die berust op **meerdere fundamenteën**, namelijk formele structuren die vooraf worden aangenomen. Dit leidt logisch tot stelling **10a**: de **bewijslast ligt bij de bron**. Formele logica vereist dat de bron aantoont dat haar bewering voldoet aan de axioma's waarop het systeem rust. **Formele logica**

Deze structuur vormt de basis van MW en verklaart waarom MW een **academische grondslag** heeft. De module bevestigt dit via stellingen 14.3a, 14.3.2i en 14.4a: academische grondslag weerspiegelt MW.

2. Informele logica: één fundament en omgekeerde bewijslast

Daartegenover staat NW, die uitsluitend steunt op **informele logica** en één fundament: de **Natuurwet**. Stellingen **6i/6a** maken dit expliciet. NW kent geen axioma's, geen postulaten en geen academische structuur. Daarom ligt de **bewijslast bij de bestemming** (11i): dit is de omgekeerde bewijslast. De ontvanger moet aantonen dat een stelling niet binnen de Natuurwet valt. **Natuurwet Omgekeerde bewijslast**

De module bevestigt dat NW **uitsluitend** een niet-academisch niveau weerspiegelt (14.7i, 14.8i, 14.8a). Dit is geen waardeoordeel, maar een logisch gevolg van het ontbreken van axioma's en academische structuren.

3. Logica als geheel: samengestelde fundamenteën en dubbele bewijslast

Stellingen **12i/12a** tonen dat wanneer men spreekt over “logica” als verzamelbegrip, beide systemen worden samengevoegd:

- Formele logica → meerdere fundamente → bewijslast bij bron.
- Informele logica → één fundament → bewijslast bij bestemming.

Daarom berust logica zowel op **één** als op **meerdere** fundamente (7i/7a), en ligt de bewijslast zowel bij bron als bestemming. **Logica**

Dit bevestigt de complementariteit tussen MW en NW: zij zijn tegenpolen die samen het volledige domein van logische kennis bestrijken.

4. Intuïtie: een filosofisch domein buiten logica

De module plaatst intuïtie duidelijk buiten logica. Intuïtie is afhankelijk van omstandigheden (8a) en berust op meerdere contextuele fundamente (9i). Daarom ligt de bewijslast bij de bestemming (13a) en zelfs **uitsluitend** bij de bestemming (14i). Intuïtie behoort tot het domein van de filosofie (14.2i), niet tot MW of NW. **Intuïtie**

5. Academische grondslag: MW-structuur en maatschappelijke acceptatie

De module maakt een scherp onderscheid tussen instellingen met en zonder academische grondslag:

- Wetenschappelijk onderzoekinstelling → vereist academisch pad (14.4.3i/a).
- Niet-wetenschappelijk onderzoekinstelling → vereist geen academisch pad (14.4.2i/a).
- Technisch opleidingscentrum → geen academisch pad (14.4.1a).

Hieruit volgt dat MW zowel academisch als niet-academisch niveau weerspiegelt (14.6i/a), omdat sommige moderne wetenschappers niet academisch zijn opgeleid (14.5a).

De module koppelt dit aan maatschappelijke acceptatie:

- Wél academisch niveau → relatief hoge acceptatie (14.9a).
- Niet-academisch niveau → relatief lage acceptatie (14.10i/a).

NW, dat uitsluitend niet-academisch niveau weerspiegelt, heeft daarom lage maatschappelijke acceptatie.

6. Erkenning als functie van kwaliteit en acceptatie

De module introduceert een logische formule:

$E = K \times A$ waarbij E = erkenning, K = kwaliteit, A = acceptatie.

Voor NW geldt:

- $K = 100\%$ (totale logische betrouwbaarheid),
- $A = 0$ (lage maatschappelijke acceptatie),
- dus $E = 0$.

Daarom hangt erkenning van NW volledig af van acceptatie (14.12i/a). Acceptatie berust op verborgen gronden zoals afstaan van hegemonie en atheïsme (14.13a, 14.14i). **Acceptatie**

Dit gebeurt **ondanks** dat NW oplossingen biedt voor fundamentele vraagstukken zoals:

- de Gulden Regel,
- het hiernamaals,
- het ontstaan van het heelal,
- zwaartekracht,
- en andere gevalideerde modules.

Conclusie

Deze module vormt een volledig sluitende logische structuur waarin:

- MW wordt gepositioneerd als academisch, formeel en bron-gebaseerd,
- NW als niet-academisch, informeel en bestemming-gebaseerd,
- intuïtie als filosofisch en contextueel,
- logica als geheel als complementair,
- en erkenning als sociologisch bepaald.

Alle stellingen zijn onderling consistent, sluiten naadloos aan op eerdere gevalideerde modules, en versterken de interne logica van NW.